

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9036/2021
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против туженог „WIENER STADTISCHE OSIGURANJE“ АДО Београд, чији је пуномоћник Никола Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 430/19 од 07.09.2021. године, у седници одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 430/19 од 07.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 430/19 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5615/2018 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени исплати 6.000,00 динара на име састава захтева за исплату, са законском затезном каматом од 05.07.2018. године до исплате, као и да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 430/19 од 07.09.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и првостепена пресуда је преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати 6.000,00 динара на име састава захтева за исплату, као и да му накнади трошкове поступка од 23.300,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности до исплате. У преосталом побијаном делу првостепена пресуда је потврђена а жалба тужиоца одбијена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, јер се ради о парници ради исплате накнаде штете настале због трошкова састава одштетног захтева од стране пуномоћника адвоката оштећеног у вансудском поступку пред осигуравачем штетника, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а другостепени суд је у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновао на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима. Због тога, указивање у ревизији на одлуке којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању у споровима са оваквим тужбеним захтевом, не указују нужно на другачији правни став.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, ради накнаде штете, поднета је 05.07.2018. године, а вредност предмета спора је 6.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ставри, искључује примену општих правила, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић